

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2013. Această traducere a fost efectuată de către Grefa Curții și nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea referințele cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul prezentului document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2013. This translation was prepared by the Court's Registry and does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2013. La présente traduction a été effectuée par le greffe de la Cour et ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Koch c. Germaniei – 497/09

Hotărâre din 19.7.2012 [Secția V]

Articolul 8

Articolul 8 – 1

Dreptul la respectarea vieții private

Refuzul instanțelor germane de a examina pe fond acțiunea unui bărbat a cărui soție s-a sinucis în Elveția după ce a încercat fără succes să obțină autorizație pentru a-și cumpăra o substanță letală în Germania: *încălcare*

În fapt – În 2004, soția reclamantului, care suferea de tetraplegie completă, a solicitat Institutului Federal pentru produse farmaceutice și medicale autorizarea, obținerii unei doze letale a unui medicament ce i-ar fi permis să se sinucidă la domiciliul său, în Germania. Institutul Federal a refuzat iar reclamantul și soția sa au introdus o acțiune în contencios administrativ, ce a fost respinsă. În februarie 2005, cuplul a plecat în Elveția, unde soția reclamantului s-a sinucis cu ajutorul unei asociații. În aprilie 2005, reclamantul a introdus o acțiune având ca obiect constatarea ilegalității deciziilor Institutului Federal. Tribunalul administrativ, Curtea de apel și Curtea constituțională federală au respins ca inadmisibil recursul reclamantului.

În drept – Articolul 8

- a) *Pretinsa încălcare a drepturilor individuale ale reclamantului* – Prezenta speță trebuie distinsă de cazurile aduse în fața Curții de către un moștenitor sau o rudă în numele unei persoane decedate, deoarece, în această cauză trebuie stabilit dacă au fost încălcate drepturile individuale ale reclamantului. În pofida acestor diferențe, criteriile ce permit unei rude sau unui moștenitor să introducă o acțiune în numele unei persoane decedate, se aplică de asemenea și în acest caz. Reclamantul și soția sa erau foarte apropiați fiind căsătoriți de 25 ani. Mai mult, el și-a ajutat soția pe durata tuturor acestor suferințe, în cele din urmă, a acceptat și susținut dorința acesteia de a-și pune capăt zilelor și a plecat împreună cu ea în Elveția, cu scopul de a realiza această dorință. În cele din urmă, el a depus un recurs administrativ împreună cu soția sa și a participat la procedura internă în nume propriu după decesul acesteia. Aceste circumstanțe excepționale, au demonstrat un interes puternic și persistent al reclamantului de a obține o hotărâre pe fond a cererii inițiale. De altfel, în această cauză se ridică chestiuni de interes fundamental cu privire la dorința unui pacient de

a decide singur să-și pună capăt zilelor, întrebări ce prezintă un interes general ce transcende persoanelor și intereselor reclamantului și a defunctei sale soții. Având în vedere relația extrem de apropiată dintre reclamant și soția sa, și implicarea sa imediată la realizarea dorinței acesteia de a-și pune capăt zilelor, reclamantul poate pretinde că a fost afectat în mod direct de refuzul autorizării cumpărării unei doze letale de medicament. Prin urmare, decizia Institutului Federal de a respinge cererea soției reclamantului și refuzul instanțelor administrative de a examina pe fond cererea reclamantului, au constituit o ingerință în dreptul reclamantului la respectarea vieții private.

În ceea ce privește aspectul procedural al articolului 8, în special faptul dacă drepturile individuale ale reclamantului au fost suficient respectate în cadrul procedurii interne, instanța de contencios administrativ și curtea administrativă de apel, au refuzat să examineze fondul cauzei, pe motiv că el nu putea invoca drepturile sale în temeiul dreptului intern sau în conformitate cu articolul 8, și că el nu avea calitate procesuală pentru a continua acțiunea, introdusă de soția sa, după moartea acesteia. În timp ce tribunalul administrativ și-a exprimat opinia că refuzul Institutului Federal a fost unul legitim și conform articolului 8, nici curtea de apel de contencios administrativ, nici curtea constituțională federală, nu au examinat acțiunea inițială pe fond. Or, acest refuz de a examina fondul cauzei nu a urmărit niciun scop legitim. Astfel, a fost încălcat dreptul reclamantului de a obține soluționarea cauzei pe fond de către instanțele naționale.

Ținând cont de această concluzie, de principiul subsidiarității și de marja de apreciere considerabilă acordată statelor în astfel de situații, în lipsa unui consens privind posibilitatea medicilor de a prescrie o doză letală de medicamente, nu este necesară examinarea aspectului material al plângerii reclamantului.

Concluzie : încălcare (unanimitate).

- b) *Pretinsa încălcare a dreptului recunoscut soției reclamantului* – Curtea amintește că drepturile stipulate la articolului 8 nu sunt prin natura lor transmisibile și nu pot fi revendicate de către o rudă apropiată sau un alt succesor al acesteia. Prin urmare, reclamantul nu are calitatea procedurală pentru a revendica drepturile soției sale și acest capăt de cerere este inadmisibil, ca fiind incompatibil *ratione materiae* cu Convenția.

Concluzie : inadmisibil (unanimitate).

Articolul 41 : 2 500 EUR cu titlu de prejudiciu moral ; cererea pentru acordarea daunelor materiale fiind respinsă.

(A se vedea de asemenea *Haas c. Elveției*, n° 31322/07, 20 ianuarie 2011, Nota informativă n° 137)

© Consiliul European/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2013.

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost efectuată de către Grefa Curții. Ea nu obligă Curtea, care, de altfel, nu își asumă nicio responsabilitate pentru calitatea acesteia. Ea poate fi descărcată din baza de date a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din orice altă bază de date căreia HUDOC i-a transmis acest document. Traducerea poate fi reprodusă în scopuri necomerciale cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime împreună cu indicația de mai sus privind drepturile de autor. Orice persoană care intenționează să utilizeze fragmente din prezenta traducere în scopuri comerciale este rugată să contacteze adresa următoare: publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2013.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was prepared by the Court's Registry. It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2013.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée par le greffe de la Cour. Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.